

ผลการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชางานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
THE EFFECTS OF TEACHING METHOD THE FOUR NOBLE TRUTHS ON PROBLEM
SOLVING ABILITY AND LEARNING ACHIEVEMENT ON BUSINESS SUBJECT
OF STUDENT IN MATTAYOMSUKSA ONE

หทัยชนก ตระกูลจำลอง¹ และ ดร.สุชาทิพย์ งามนิล²

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
เบอร์ติดต่อ 083-0103007 E-mail : hathaichanok.ta@nsru.ac.th

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
เบอร์ติดต่อ 087-5249659 E-mail : ngamnin@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 38 คน ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา ตำบลทับกฤช อำเภอูมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วว่ามีเหมาะสมมากที่สุด 2) แบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เป็นแบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ระหว่าง 0.52-0.65 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40-0.56 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71 และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานธุรกิจแบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ระหว่าง 0.43 - 0.63 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.01 - 0.72 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : อริยสัจ 4, ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purpose of this research were 1) to compare the problem solving ability of students in Mattayomsuksa one before and after being taught by using method Four Noble Truths and 2) to compare learning achievement on Business subject of students in Mattayomsuksa one before and after being taught by using method Four Noble Truths. The samples were 38 Mattayomsuksa 1/1 students of Thapkritphattana School in the first semester of academic year 2015 and were selected by cluster random sampling.

The research instrument were 1) lesson plan using method Four Noble Truths with most appropriate level 2) the business problem solving ability subjective test with 5 items, the contents difficulty level between 0.52 - 0.65 , the discrimination power between 0.40 – 0.56 and the reliability coefficient of 0.71 and 3) the business problem achievement test with 20 items, multiple choice with the contents difficulty level between 0.43 – 0.63 , the discrimination power between 0.01 – 0.72 and the reliability coefficient of 0.81

The research findings were as follows:

1. The student learning through method Four Noble Truths had problem solving ability more than before learning at the significant level .05

2. The student learning through method The Four Noble Truths had learning achievement more than before learning at the significant level.

Keywords : Four Noble Truths, Problem Solving Ability, Learning Achievement

บทนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) โดยมีวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพภายในปี 2561 จึงได้กำหนดจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพในตัวผู้เรียนครอบคลุมในด้านความสามารถทักษะตลอดจนคุณลักษณะที่ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร โดยในระดับชั้นมัธยมศึกษามุ่งพัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้เพื่อการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ มีทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะชีวิต และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2553: 4) นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้จะต้องดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้ไป จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติใช้ เพื่อนักเรียนคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 8) ดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้เรียน ควรเป็นงานสำคัญอันดับแรกที่ต้องตระหนักเมื่อทำการสอน เพราะเป็นการเตรียมคนสำหรับอนาคตให้มีความสามารถวิเคราะห์ ประเมิน สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ คิดอย่างมีวิจารณญาณ แก้ปัญหา และตัดสินใจ (ชนาธิป พรกุล. 2554: 12) ซึ่งทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 นี้เน้นที่สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วยภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ การปกครองและหน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลักที่จำเป็นต้องบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนประสานไปพร้อมกันองค์ความรู้หลักซึ่งจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness) ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy) ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) (วิจารณ์ พานิช. 2555: 16)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสถานะของโลกที่มีความเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับงานอาชีพ มีทักษะในการทำงาน มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างเหมาะสม สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่า และมีเจตคติที่ดีต่องาน มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมพื้นฐานตามพระราชดำรินในด้านเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยเป็นกระบวนการจัดการและการแก้ปัญหาบนพื้นฐานของการใช้หลักการและทฤษฎีเป็นหลักในการทำงานและแก้ปัญหา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 35) การจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ต้องเป็นการจัดการเรียนรู้เพิ่มความเข้มข้นทักษะพื้นฐานให้มากขึ้นและเตรียมตัวไปสู่เรื่องของอาชีพ (กิตติชัย สุธาสิโนบล. 2558: 31) โลกปัจจุบันมีความเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้สังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น เด็กหรือเยาวชนต้องเผชิญอยู่ตลอดเวลา ต้องคิดเพื่อแก้ปัญหาอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อให้สามารถปรับตัวให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการคิดแก้ปัญหาจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องปลูกฝังให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เขามีความสามารถคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2559: 65-66)

การสอนแบบอริยสัจเป็นวิธีเดียวกับการแก้ปัญหา โดยมีขั้นตอนเดียวกับการแก้ปัญหา โดยมีขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบเป็นกระบวนการใช้ความคิดหรือแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล การสอนในลักษณะเช่นนี้เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ประสบและทราบวิธีการแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหาด้วยตัวเองในปัจจุบันและอนาคต หากมีการใช้วิธีสอนเช่นนี้บ่อยๆ จะทำให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหา เมื่อปัญหาอะไรเกิดขึ้นในชีวิตของตน ไม่ตระหนกตกใจ และสามารถแก้ปัญหาได้โดยทันทีเหตุผล (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2559: 161-162) อริยสัจ 4 เป็นความจริงที่มีคุณค่า เป็นข้อธรรมที่สามารถทำให้จิตใจสงบเย็นลงได้ เป็นระเบียบวิธีคิดที่แก้ไขปัญหาก็จริงไม่ว่าเป็นปัญหาระดับใด เมื่อใช้ถูกต้องตามหลักวิธีการของการแก้ปัญหาแบบอริยสัจ ปัญหาเหล่านั้นย่อมแก้ไขได้สำเร็จ (ภริทัต ศรีอร่าม. 2548: ก) อริยสัจ 4 ช่วยให้นักเรียนสังเกตพิจารณาต่างๆ ตามสภาพความเป็นจริงทำให้เกิดความกระจ่างทางปัญญา ปัญหาเกิดขึ้นได้เสมอถึงแม้ปัญหาหนึ่งจะยุติไปแล้วก็อาจทำให้เกิดปัญหาใหม่ให้เราต้องติดตามแก้ไขตลอดเวลาการนำหลักพุทธธรรมนี้มาใช้เพื่อแก้ปัญหาด้วยสติปัญญา เหตุผลและมุ่งมั่นสืบสาวเรื่องให้ถึงต้นตอของปัญหาด้วยตนเองความจริง ทำให้เกิดแสงสว่างแห่งปัญญา และปัญญาก็เป็นเครื่องนำทางของชีวิต (กิตติชัย สุธาสิโนบล. 2558: 81-82)

จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผลการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีข้อค้นพบจากการวิจัยพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังงานวิจัยของ ทศสุพล ทุมประเสน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการแก้ปัญหาและการนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า แล้วพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อมา นิสา เหล่าบัวดี (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแบบคุณค่าแท้-คุณค่าเทียม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่าใหญ่หน้าข้าวิทายาคม จังหวัดขอนแก่น แล้วพบว่า ความสามารถในการคิดแบบคุณค่าแท้ – คุณค่าเทียมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่าใหญ่หน้าข้าวิทายาคม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดังกล่าวหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากสภาพทั่วไปของโรงเรียนทับกฤชพัฒนา อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ซึ่งได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกสองโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีข้อเสนอแนะด้านครูและนักเรียนคือ ด้านครูควรมีการจัดกิจกรรมหลากหลายที่ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิด และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ด้านผู้เรียนควรมีการพัฒนาด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานประดิษฐ์เพื่อพัฒนาผลสู่งานธุรกิจ (รายงานประจำปีโรงเรียนทับกฤชพัฒนา. 2556: 21) อีกทั้งสิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องการทักษะการคิด ดังจะเห็นได้จากผลการสอบของนักเรียนในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2556 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรายมาตรฐานการเรียนรู้ ง 1.1 และ ง 4.1 ซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้เน้นด้านทักษะกระบวนการแก้ปัญหาและงานธุรกิจอยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นและแนวคิดดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ปัญหา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพด้านความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้สูงขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถคิดเป็นแก้ปัญหาด้วยตัวเองในปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4

สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับที่ที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) เพื่อศึกษาผลการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา ตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีรายละเอียดการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้อง ของโรงเรียนทับกฤชพัฒนา ต.ทับกฤช อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 38 คน ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มี จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 วิชางานธุรกิจ มีขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ทุข คือกำหนดรู้ปัญหา ขั้นที่ 2 สมุทัย คือ สาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 3 นิโรธ คือ ภาวะพ้นปัญหา และขั้นที่ 4 มรรค คือวิธีแก้ไขปัญหาหรือสิ่งที่ต้องปฏิบัติ จำนวน 8 แผน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

2.2 แบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบอัตนัย

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

3.1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 วิชางานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ทุข คือกำหนดรู้ปัญหา ขั้นที่ 2 สมุทัย คือ สาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 3 นิโรธ คือ ภาวะพ้นปัญหา และขั้นที่ 4 มรรค คือวิธีแก้ไขปัญหาหรือสิ่งที่ต้องปฏิบัติ จำนวน 8 แผน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง จากนั้น ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 พัฒนาแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาวิชางานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ เป็นข้อสอบอัตนัยลักษณะเป็นสถานการณ์เรื่องใกล้ตัว พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ ให้คะแนนแบบรูบริกโดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาแบบรูบริก (Rubric Score) ตามรูปแบบงานวิจัยของนิตยา ลิ้มเล็ก (นิตยา ลิ้มเล็ก, 2556: 54) จากนั้นประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปหรือปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ นำแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเคยผ่านการเรียนรายวิชาดังกล่าวมาแล้ว นำผลการทดลองมา

วิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (P_e) และค่าอำนาจจำแนก (D) โดยใช้เทคนิค %25 โดยใช้สูตรของ วิทนีและเซเบอร์ (Whitney and Sabers) นำแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาไปทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเคยผ่านการเรียน รายวิชาดังกล่าวมาแล้ว หลังทำการทดลองแล้วนำคะแนนที่ได้หาค่าความเที่ยงแบบวัดความสามารถในการ แก้ปัญหา โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (นวลศรี ชำนาญกิจ. 2555: 111) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71

3.3 พัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานธุรกิจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยเขียนข้อสอบสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้ จากนั้นนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปหรือปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทับกฤชพัฒนา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเคยผ่านการเรียนรายวิชา ดังกล่าวมาแล้ว จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และคัดเลือกข้อสอบที่ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงของข้อสอบทั้งฉบับ โดยไปทดลองใช้กับที่ ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเคยผ่านการเรียนรายวิชาดังกล่าวมาแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81

4. รายละเอียดการวิจัยและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) เพื่อศึกษาผล การสอนตามหลักอริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางาน ธุรกิจ เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วย แบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา จำนวน 6 ข้อ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ จากนั้นดำเนินการทดลองสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 วิชางานธุรกิจ จำนวน 12 ชั่วโมง เมื่อดำเนินการทดลองครบตามกำหนดที่ตั้งไว้แล้วจึงทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัด ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานธุรกิจฉบับเดิม แล้วนำผลที่ได้ ไปทดสอบหาค่าทางสถิติต่อไป

นำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางโดยใช้สถิติพื้นฐาน เช่น การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และค่าความแปรปรวน (S^2) การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยใช้การ ทดสอบที่ กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน วิชางานธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตาม หลักอริยสัจ 4

3.1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 วิชางานธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ทุภัก คือกำหนดรู้ปัญหา ขั้นที่ 2 สมุทัย คือ สาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 3 นิโรธ คือ ภาวะพ้นปัญหา และขั้นที่ 4 มรรค คือวิธีแก้ปัญหาลือสิ่งที่จะต้องปฏิบัติ จำนวน 8 แผน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง จากนั้นประเมินคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) ก่อนเรียน เรื่อง ความสำคัญของธุรกิจ และ วางแผนดีมีกำไร หลังจากนั้นจึงทดลองสอนด้วยการสอนตามหลักทฤษฎีข้อ 4 เมื่อสิ้นสุดการทดลองจึงทำการสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) อีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ได้ผลการวิเคราะห์ แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (งานธุรกิจ) ที่ได้รับการสอนตามหลักทฤษฎีข้อ 4

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t
สอบก่อนเรียน	38	19.08	3.94	32.15 *
สอบหลังเรียน	38	36.34	4.54	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t_{.05,37} = 1.687$)

จากตารางที่ 1 พบว่าความสามารถในการคิดแก้ปัญหาค่าเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 36.34$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 19.08$) เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติทดสอบที่พบว่าได้ค่าที่ 32.15 มีค่าความน่าจะเป็นซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักทฤษฎีข้อ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2. ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) ก่อนเรียน เรื่อง ความสำคัญของธุรกิจ และ วางแผนดีมีกำไร หลังจากนั้นจึงทดลองสอนด้วยการสอนตามหลักทฤษฎีข้อ 4 เมื่อสิ้นสุดการทดลองจึงทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) อีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ได้ผลการวิเคราะห์ แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักทฤษฎีข้อ 4

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t
สอบก่อนเรียน	38	9.97	1.48	19.77 *
สอบหลังเรียน	38	15.03	1.76	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t_{.05,37} = 1.687$)

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 15.03$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.97$) เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติทดสอบที่พบว่าได้ค่าที่ 19.77 มีค่าความน่าจะเป็นซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1.1 สรุปผลการวิจัย

1.1.1 ผลวิจัยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ทั้งนี้อาจเนื่องจากการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ที่เน้นขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการใช้ความคิด หรือแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ทำให้เกิดการคิดเป็น เป็นความสามารถที่บุคคล รู้จักมอง รู้จักพิจารณาสิ่งทั้งหลายตามสภาวะ โดยวิธีคิดหาเหตุปัจจัย สืบค้นจากต้นเหตุจนถึงผลลัพธ์ที่จะเกิด ทำให้สามารถแยกแยะเรื่องออกให้เห็นตามความเป็นจริง คิดตามความสัมพันธ์ที่สืบทอดจาก ซึ่งจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมด้วยวิธีการแห่งปัญญา ซึ่งการสอนในลักษณะนี้เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ประสบและทราบวิธีการแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหาด้วยตัวเอง โดยการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ที่ผู้วิจัยทำการทดลองมีขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอนคือ ขั้นทบทวน คือ สามารถระบุปัญหาที่คืออะไร ขั้นสมมุติ คือสามารถระบุสาเหตุของปัญหาที่คืออะไร ขั้นนิรนัย ระบุแนวทางในการแก้ปัญหา และขั้นมรรค คือสามารถเคราะห์และเลือกทางแก้ปัญหาได้ การสอนตามหลักอริยสัจ 4 เป็นวิธีการสอนที่มุ่งสอนคิดแก้ปัญหา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศสุพล ทุมประเสน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการแก้ปัญหา และการนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า แล้วพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้วิจัยได้สรุปผลอภิปรายว่าผลการวิจัยผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าว สามารถระบุปัญหาจากสถานการณ์ที่พบได้อย่างถูกต้อง สามารถหาสาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์ที่พบได้ถูกต้อง พร้อมทั้งสามารถวางแผนและลงมือแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ อาจเป็นเพราะวิธีการสอนดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือแก้ไขปัญหาด้วยตนเองทุกขั้นตอน ผู้เรียนจึงได้รับประสบการณ์ตรงในการแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในขั้นตอนการแก้ปัญหาตามแนวอริยสัจสี่ ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่มีความสามารถในการแก้ปัญหาที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี กรมท่ามา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนท่านางแนววิทยายน จังหวัดขอนแก่น แล้วพบว่า ทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอริยสัจสี่นักเรียนร้อยละ 73.17 มีผลการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 72.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 70 มีผลการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาหรือร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.1.2 ผลวิจัยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนตามหลักอริยสัจ 4 เป็นรูปแบบการสอนให้ผู้เรียนฝึกฝนกระบวนการคิดตามสถานการณ์จริง ใกล้ตัว ทั้งยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และด้วยกระบวนการเรียนการสอนการสอนตามหลักอริยสัจ 4 เป็นตัวนำที่ทำให้การศึกษาเริ่มต้นหรือเป็นแกนนำของการพัฒนาปัญญาในการศึกษาเป็นการคิดที่ดำเนินไปตามเหตุและผล อย่างเป็นระเบียบตามขั้นตอนแล้วยังเป็นการคิดที่นำไปสู่การตัดสินใจ ให้อัจฉริยะพิจารณาอย่างถุกวิธี มีเหตุ มีผล วิเคราะห์ แยกแยะสิ่งต่างๆ ให้มีความละเอียดถี่ถ้วนเป็นความคิดที่มีลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศสุพล ทุมประเสน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการแก้ปัญหาและการนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า แล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี กรมท่ามา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนท่านางแนววิทยายน จังหวัดขอนแก่น แล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอริยสัจสี่ร้อยละ 70.73 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 74.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและแนวทางในการนำไปใช้ต่อไป โดยการนำการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ทดลองใช้กับการพัฒนาการคิดขั้นสูงอื่นๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การประเมินคุณค่าด้านต่างๆ เนื่องจากอริยสัจ 4 คือความจริงอันประเสริฐที่สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จริง เมื่อผู้เรียนเกิดการแก้ปัญหาได้ ทักษะการคิดด้านอื่นๆ ก็จะพัฒนาตามไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2558). การจัดการเรียนการสอนแบบพุทธะเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียน. กรุงเทพฯ: คอมเมอร์เชียล เวิลด์ มีเดีย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิด: ทฤษฎีและการนำไปใช้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558) 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปรินต์ติ้ง.
- _____. (2559) เทคนิคการใช้คำถาม พัฒนาการคิด. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด.
- ทศสุพล ทุมประเสน. (2554) ความสามารถในการแก้ปัญหาและการนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นวลศรี ชำนาญกิจ. (2555) การวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน. นครสวรรค์: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นิตยา ลิ้มเล็ก. (2556) การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้หลักโยนิโสมนสิการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- นินสา เหล่าบัวดี. (2556) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแบบคุณค่าแท้-คุณค่าเทียมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่าใหญ่หน้าท่าวิทยาคม จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภูริทัต ศรีอร่าม. (2548) อริยสัจ 4 ความจริงของชีวิตอันประเสริฐ 4 ประการ ระเบียบวิธีการคิดเพื่อการแก้ไขปัญหาชีวิต. ฉะเชิงเทรา: เดอะ โมเดิร์น ซิสเต็ม ออฟเซท จำกัด.
- มนตรี กรมท่ามา. (2555) การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนอริยสัจสี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนท่านางแนววิทยายน จังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โรงเรียนทับกฤชพัฒนา. (2556). รายงานประจำปีของสถานศึกษาปีการศึกษา 2556. นครสวรรค์: ผู้แต่ง.

วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

5. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตาจาก ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติพิทย์ งามนิล อาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้แนวคิด และอนุเคราะห์ทุก ๆ ด้านเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนทับกฤชพัฒนา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ให้โอกาสผู้วิจัยศึกษาต่อและเป็นกำลังใจเสมอมา สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจอย่างดี ประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อกราบบูชาบูชาคุณ บูชาคุณครู อาจารย์ผู้ประสพวิชาความรู้ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน

6. ประวัตินักวิจัย

ชื่อ นามสกุล นางสาวหทัยชนก ตระกูลจำลอง
หน่วยงาน โรงเรียนทับกฤชพัฒนา
ความเชี่ยวชาญ ตำแหน่ง ครู